

سحر چیست؟

رئیس مرکز پاسخگویی به شبهات دینی سازمان تبلیغات اسلامی با تشریح و تبیین جایگاه سحر در اندیشه دینی، آداب دعا را ذکر کرد و یادآور شد: باور عمیق دینی، مانع و سد محکمی در مقابل تحرکات منفی بیرونی است.

سحر چیست؟/ رواج برخی ذکرهای عجیب

مهر نوشت:

رئیس مرکز پاسخگویی به شبهات دینی سازمان تبلیغات اسلامی با تشریح و تبیین جایگاه سحر در اندیشه دینی، آداب دعا را ذکر کرد و یادآور شد: باور عمیق دینی، مانع و سد محکمی در مقابل تحرکات منفی بیرونی است.

حجت الاسلام سیدمحمد سادات منصوری رئیس مرکز پاسخگویی به شبهات دینی سازمان تبلیغات اسلامی درباره استفاده افراد از کتابهای دعا گفت: دعا یعنی ارتباط با خدا، یعنی اظهار نیاز به درگاه خدا و درخواست اجابت، پس کلمات و زبان خاصی مطرح نیست کافی است هر فرد خواسته قلبی خود را بیان کند.

سادات منصوری یادآور شد: البته دعا آدابی دارد مثلاً فرد باید ابتدا حمد خدا را بگوید، صدقه بدهد، استغفار و توبه کند و بعد درخواست خود را مطرح کند. اینها شرایط دعا است که در روایات توصیه شده و شرط مهم اجابت دعا این است که فرد در قلب خود غیر از خدا را موثر نداند و فقط از او بخواهد.

وی ادامه داد: روایاتی هست که در آنها خواندن برخی دعاها توصیه شده و ثوابی برای خواننده آن وعده داده شده است. این دعاها دو کارکرد دارد یکی از کارکرد های آن در خواست است و دیگری آموزش روش دعا کردن. در واقع بسیاری از این دعاها معارف دینی را مطرح می کنند مثل دعا های صحیفه سجادیه که مملو از معارف بلندی است که امام سجاد (ع) در قالب دعا به مردم آموزش داده اند.

رئیس مرکز پاسخگویی به شبهات دینی سازمان تبلیغات اسلامی به رواج برخی ذکرهای عجیب در بین افراد اشاره کرد و گفت: آنچه ایراد دارد این است که مردم دنبال کلمات عجیب و غریبی باشند که برایشان درمان شود یا مشکلشان حل شود. این کلمات عجیب به نام طلسم ها شناخته شده اند. البته در بعضی احادیث همچنین مواردی وجود دارد مثلاً در حاشیه مفاتیح الجنان هم نمونه هایی هست البته بعضی از آنها سندهای محکمی هم دارند و لذا قابل استناد هستند. اما در مجموع اینکه دنبال کلمات مجعول بروند وجه شرعی و عقلی ندارد. اینها شباهت به سحر دارد در حالی که در اسلام سحر حرام است.

حجت الاسلام سادات منصوری درباره جایگاه سحر در اندیشه دینی گفت: اینکه سحر چیست بین علما محل اختلاف است. اما بهترین توضیح را علامه طباطبایی مطرح کرده اند. در مجموع نه شرعی و نه عقلی است که انسان دنبال مطالبی برود که سندی ندارد. متأسفانه مواردی از اینگونه کتاب ها در کشور وجود دارد و آن طور که من اطلاع دارم بسیاری از این کتاب ها در پاکستان به صورت ارزان چاپ می شود و بعد هم در کشور ما توزیع می شود که متأسفانه هیچ نظارتی هم بر آنها نیست.

این پژوهشگر علوم دینی درباره کتاب های دعای رایج در بازار کتاب و عدم توجه به ذکر سند در این کتاب ها گفت: امروزه ابزارهای فراوانی برای تشخیص منابع روایی این احادیث در اختیار هست و مثل قدیم لازم نیست برای یافتن یک کتاب مسافرت های طولانی انجام شود و با استفاده از نرم افزارها و جستجوی اینترنتی منابع روایات به سادگی قابل تعیین است. بنابراین مرجع یابی و منبع یابی کار دشواری نیست. معمولاً آن کتاب های دعایی که با استفاده از مفاتیح الجنان تدیون شده اند احادیث قابل استنادی دارند مگر آنکه دعاهایی ذکر شود که خلاف عقل و شرع باشد.

رئیس مرکز پاسخگویی به شبهات دینی سازمان تبلیغات اسلامی درباره لزوم نظارت بر کتاب های دعا گفت: بر اینگونه کتاب ها نظارت می شود اما به هر حال امکان خطا هم وجود دارد اما مهم این است که خریداران اینگونه کتاب ها خودشان توجه کنند. به ویژه در عصر حاضر که گستردگی امکانات رسانه ای چندان اجازه ای به نظارت نمی دهد و اگر مثلاً در مورد کتاب نظارت شود در فضای مجازی چنین دقتی قابل انجام نیست لذا افراد باید خودشان دقت کنند و دنبال مطالب مضر و خلاف شرع نروند.

این پژوهشگر علوم دینی درباره سابقه رواج کتاب هایی با مضمون فکر و تمرکز گفت: منشا این کتاب ها به دهه 70 میلادی در غرب بر می گردد که اینگونه مطالب به عنوان ادیان نوظهور یا جنبش های نو پدید دینی مطرح شد. در آن زمان گروه های مختلفی با برخی مفاهیم بودیسم آشنا و تلاش کردند اینها را در دنیای غرب شبیه سازی کنند. ما اخیراً با ترجمه هایی که شده با اینها آشنا شدیم اما اگر

کسی با مفاهیم و اندیشه های دینی آشنا شود در مقابل اینها حالت انفعال نخواهد داشت و نگران کننده نیست.